

228. Og Sneen den fæg saa vide om Jord.

(Hør Klokkerne ringe til Ave.)

Andante.

Erik Bøgh.

1. Og Sneen den fæg saa vi-de om Jord, men Non-nen hun sang i det
hel-li - ge Chor: Der er Ro - - ser i Klosters Ha - - ve. Og
Rid-de-ren kom fra den blodi-ge Leg. Saa rød var hans Brynje, hans Kind var saa bleg. Hør
Klok - kerne ringe til A - ve, til A - - - ve!

2. Og Ridderen blev derinde til Vaar,
Og Nonnen ham plejed og lægte hans Saar.
Der er Roser i Klosters Have.
Hun bad ved hans Leje saa mangen en Bøn,
Hun bragte ham Trøst, men selv græd hun i Løn.
Hør Klokkerne ringe til Ave, til Ave!

3. Da Løvet blev grønt og Fuglene sang,
Sig Ridderen atter i Sadelen svang.
Der er Roser i Klosters Have.
Han jog gjennem Lunden med jublende Røst,
Men inde i Cellen sad Nonnen saa tyst.
Hør Klokkerne ringe til Ave, til Ave!

4. Da Blomsterne visned og Bladene faldt,
Hans Bryllup paa Borgen man fejrede alt.
Der er Roser i Klosters Have.
Men Nonnen hun plukked de sidste, hun fandt,
Til Bruden, den glade, i Krans hun dem bandt.
Hør Klokkerne ringe til Ave, til Ave!